МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Проблеми модернізації України

Випуск 1 (48), 2025

Київ
2025

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 28.05.2025)

Редакційна колегія:
С. В. Храпатий (голова), д-р фіз.-мат. наук, проф.
І. А. Семенець-Орлова, д-р наук з держ. упр., проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
А. І. Федосов, д-р мед. наук, проф.
М. І. Зубрицький, д-р. юрид. наук
О. М. Гордієнко, канд. техн. наук
В. І. Меджебель (*Чуєнко*), канд. юрид. наук
Л. М. Крива, канд. істор. наук
І. М. Капеліста (виконавчий редактор), канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.
М58 Наукові праці МАУП. Проблеми модернізації України / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (48). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 686 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції "Розбудова інноваційних економіки, менеджменту та освіти в умовах нової соціальної реальності" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 20–22 травня 2025 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*
УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2025

В. О. Чехович
Проблеми формування інвестиційної стратегії аграрних підприємств 158

О. В. Сірий
Розвиток взаємодії інститутів держави і суспільства в системі управління..... 161

Г. О. Кузьменко, Ю. В. Гринь
Сучасні моделі управління конфліктами в публічних органах 163

Р. П. Прохорук, М. І. Коваль
Динамічне ціноутворення як нова парадигма ринкової поведінки в умовах цифрової трансформації економіки 165

Р. М. Якуба
Модернізація медичної та фармацевтичної освіти: виклики, тенденції, перспективи 168

О. Р. Нечипорук
Цифровізація в управлінських процесах під час війни 169

А. А. Телендій, В. В. Солодущенко
Вплив медичної реформи на стратегічне управління медичними закладами в Україні 171

А. А. Телендій
Аналіз ефективності стратегічного управління у медичних закладах різного рівня 173

А. А. Телендій, Н. М. Данилюк
Зарубіжний досвід стратегічного управління медичними установами: можливості адаптації в Україні 175

А. А. Телендій, А. О. Волкова
Роль та особливості екстреної медичної допомоги в системі публічного управління охороною здоров'я 177

А. А. Телендій, К. О. Богданова
Сучасний стан закладів охорони здоров'я в умовах реалізації медичної реформи 178

Г. О. Кузьменко, А. А. Телендій
Стратегічні та організаційні орієнтири вдосконалення системи управління екстреною медичною допомогою 180

В. В. Здольник
Активізація інноваційної діяльності промислових підприємств 182

Г. О. Кузьменко, І. В. Назаренко
Підвищення доступності та якості медичних послуг в умовах децентралізації 184

Г. О. Кузьменко, О. І. Гуз
Впровадження ефективного управління у сфері медичної допомоги на рівні громад 185

Г. О. КУЗЬМЕНКО
PhD, доцент, доцент кафедри публічного адміністрування
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

І. В. НАЗАРЕНКО
здобувачка другого (магістерського) рівня освіти
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

ПІДВИЩЕННЯ ДОСТУПНОСТІ ТА ЯКОСТІ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Підвищення доступності та якості медичних послуг у контексті децентралізації вимагає комплексного підходу, що поєднує інституційні, управлінські, кадрові, фінансові та інфраструктурні рішення. З огляду на розширення повноважень територіальних громад, саме на місцевому рівні формується первинна відповідальність за організацію медичної допомоги. Проте для того, щоб передані функції трансформувалися у реальні зміни для населення, необхідно створити умови, за яких громади зможуть не лише адмініструвати галузь, а й розвивати її системно, керуючись потребами людей і сучасними підходами до управління.

Однією з першочергових рекомендацій є впровадження механізмів регіонального вирівнювання доступу до медичних послуг, особливо в сільських і віддалених громадах, які найчастіше залишаються поза увагою через низьку щільність населення або економічну нерентабельність. Ідеться не лише про розширення мережі закладів, а про забезпечення функціональної присутності медичних сервісів через [1]:

- мобільні амбулаторії;
- телемедичні консультації;
- міжмуніципальну кооперацію в обслуговуванні територій;
- стимулювання фахівців до роботи в сільській місцевості шляхом пільг, надбавок, житлових програм.

Паралельно із цим, доцільним є встановлення мінімальних стандартів якості медичних послуг на рівні громади, які б охоплювали не лише технічне оснащення чи кількість ставок, а й такі аспекти, як час очікування, доступність лікарів різних спеціальностей, зручність маршруту пацієнта, рівень інформованості населення. Такі стандарти мають розроблятися із залученням самих громад, медичних працівників, а також громадських організацій, що дозволить врахувати реальні потреби та специфіку кожної території.

Особливої уваги заслуговує якість комунікації між рівнями медичної допомоги. Часто саме слабка координація між первинною, вторинною та третинною ланками призводить до втрати пацієнта в системі, дублювання послуг або їх взагалі відсутності.

Тому необхідно рекомендувати:

- створення локальних маршрутів пацієнта;
- електронну інтеграцію між медичними установами;
- єдиний механізм обліку направлень, результатів діагностики та лікування;
- міжрегіональні протоколи реагування у випадках надзвичайних ситуацій.

Крім того, ефективним інструментом підвищення якості є залучення громади до оцінки медичних послуг, зокрема через регулярні соціологічні опитування, роботу пацієнтських рад, публічні звіти закладів охорони здоров'я. Вказане дозволяє не лише виявити слабкі сторони системи, а й формує культуру зворотного зв'язку, що є підґрунтям для підзвітності, довіри й легітимності управлінських рішень.

Варто також відзначити важливість персоналізованого підходу до розробки місцевих програм охорони здоров'я. Йдеться про перехід від універсальних шаблонів до стратегій, що враховують епідеміологічні показники, структуру захворюваності, соціально-економічні особливості й навіть екологічні ризики кожної окремої громади. Такі програми мають передбачати не лише лікувальні, а й профілактичні та освітні заходи, що формують нову медичну культуру [2].

Джерела

1. *Дерун Т. М.* Перспективи розвитку територіальних громад у процесі розбудови сервісно-орієнтованої держави. *Державне управління: удосконалення та розвиток.* 2020. Вип. № 2. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/2_2020/39.pdf
2. *Карлаш В. В.* Державне регулювання сучасним станом охорони здоров'я України. *Інвестиції: практика та досвід.* 2020. Вип. № 1. С. 161. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/1_2020/28.pdf

Г. О. КУЗЬМЕНКО

PhD, доцент, доцент кафедри публічного адміністрування
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

О. І. ГУЗ

здобувачка першого (бакалаврського) рівня освіти
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП

ВПРОВАДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ НА РІВНІ ГРОМАД

Формування ефективної системи управління медичною допомогою на рівні територіальних громад вимагає комплексного та системного підходу, в якому пріоритетним є не лише оперативне реагування на поточні виклики, а й наявність стратегічного бачення розвитку галузі. Таке бачення повинно враховувати не лише короткострокові завдання, а й довгострокові пріоритети, що базуються на глибокому аналізі стану здоров'я населення, демографічних прогнозах, соціально-економічних тенденціях і наявних ресурсах. Відповідно, мова йде про необхідність формування управлінської моделі, в основі якої — інституційна спроможність, кадровий професіоналізм і фінансова стабільність.

Одним із базових чинників стійкості та ефективності медичної системи на місцевому рівні є кадрова політика, яка має бути спрямована не лише на заповнення вакантних посад медичних працівників, а й на формування професійного управлінського середовища [1].